

De la higiene del nens

Voldria resumir en aquest petit article de divulgació higiènica tot el que cal fer en la boca dels infants del primer any. Son tantes les coses que s'han aconsellat i tan variades les manipulacions de què són víctimes els pobres infançons, en nom de la higiene bucal, que crec oportú aclarir conceptes, ja que la tradició i la bona voluntat dels que envolten l'infant no sempre dicten la millor conducta a seguir.

Els rentats de la boca

La cavitat bucal dels infants és estèril fins al moment de néixer, però a partir d'aquest instant, és infectada pels microbis banals del medi que rodeja al nadó. Ja mai més la boca no serà estèril i tota la vida portaran en ella una flora microbiana més o menys virulenta segons els contactes que tindrem amb el medi exterior.

Però cal tenir en compte que la boca està disposada en forma que es defensa molt bé d'aquesta pululació microbiana. La saliva és antisèptica i àcida, i en renovar-se constantment renta tots els recons de la cavitat i expulsa les partícules que en tota ella es troben. De manera que, si no hi ha una malaltia que lesioni la integritat dels teixits de la boca, **ella sola es basta per la seva neteja i desinfecció.**

Avui tots els pediatres estan d'acord en desaconsellar formalment aquells rentats sistemàtics que es recomanaven abans, en la boca dels infants en néixer i que moltes vegades eren molt perjudicials, ja que ocasionava erosions, rascades i a voltes veritables ferides, per la indolència dels infançons i la brusquetat del dit que encaputxonat amb un drap, a voltes no gaire estèril, practicava el rentat.

Així, doncs, res de rentats de la boca en els nens sans. Si queda en ella un grumollet de llet, ja s'encarregarà la saliva de treure'l.

En cas de malaltia correspon al metge indicar a les mares amb tot detall la forma de tractar la boca en cada cas.

El tel de la llengua

Es preocupació de moltes mares el saber si el tel de sota la llengua (o «frenillo») es curt o llarg, ja que s'ha dit molt que si aquest es curt els infançons no mamen bé i més tard no enracen bé.

S'ha exagerat molt en aquesta qüestió, ja que és molt poc freqüent que el tel lingual sigui tan curt que ocasioni tantes dificultats; però sí que en alguns casos és prou curt per impedir el joc normal de la llengua, que sembla en algun cas com miç-partida per la punta. Caldria doncs a voltes que el metge talli aquest tel mucos per lliberar normalment la llengua de l'infant. És intervenció insignificant i sense cap importància ni gravetat.

HIGIA